

Vjekoslava JURDANA

Bodulski credo

Vjekoslava Jurdana rođena je 1967. u Rijeci. Ondje je završila studij južnoslavenskih jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu, gdje je i doktorirala s tezom o ulozi povijesti i prostora u opusu Drage Gervaisa. Permanentno objavljuje znanstvene i stručne tekstove s područja teorije i povijesti književnosti te eseje i prikaze raznolike tematike. Objavila je knjigu *Povijest kao sudbina. Život i stvaralaštvo Drage Gervaisa* (2009) te udžbeničku monografiju *Igri. Mala zavičajna čitanka s primjerima iz antologijske čakavske poezije Drage Gervaisa* (2015). Nagrađivana je za svoj znanstveni i stručni rad, a uz Posebno priznanje Grada Opatije za doprinos u očuvanju i njegovanju tradicijske baštine (2010) te Nagradu Grada Opatije za područje kulture (2016), dobila je i državnu nagradu *Ivan Filipović* (2016). Piše poeziju na čakavskom i standardnom jeziku. Njezine pjesme tiskane su u skupnim zbirkama, a objavila je i dvije samostalne - *Kolajnica* (2013) i *Zvonejske lumbreli* (2014). Za djecu je pisala pjesme koje su i uglazbljene. Nagrađivana je i za književno stvaralaštvo, primjerice, prvom nagradom stručnog povjerenstva za najbolju pjesmu na čakavščini na Međunarodnom pjesničkom natječaju *Ča nad Kvarneron* 2016. godine te prvom nagradom za najbolji putopis na 8. susretu hrvatskog duhovnog književnog stvaralaštva *Stjepan Kranjčić* u Križevcima. Za *Krčki zbornik* izabrane su četiri pjesme Vjekoslave Jurdane u kojima je vidljiv pjesnički jezik u autoričinoj (po)etici, ovdje povezan s otokom Krkom. Naime, ona se laća povijesnih dokumenata i u tom okviru zanima je književna reinterpetacija povijesnih događaja te njihovih povijesnih prikaza. Ta se putanja izravno naslanja na autoričino znanstveno bavljenje odnosom pisanja povijesti i pisanja književnosti. Riječ je o epistemološkom okviru koji u postmodernističkim previranjima propituje tzv. velike pripovijesti, neporecivost službene i zapisane povijesti/historije te značenje malih priča u složenom suodnosu fikcije i faksije. Tako Jurdana kolažira različite povijesne dokumente i poetski ih transponira u moguće pjesničke istine. Intertekstualno gradi svoje stihove na starijim predlošcima, posebice stihovima iz glagoljaških napjeva s otoka Krka, točnije iz Omišlja. Riječ je o glagoljaškom (staroslavenskom) liturgijskom pjevanju kakvo je i danas sačuvano na Krku.

Uredništvo

U svome pjesmotvoru *Pesan krepkoj žene va merličeh od harvackega zajika* autorica u čast prof. dr. sc. Katici Ivanišević ispisuje stihove koji su himan sastavljen od triju hrvatskih narječja te hrvatskoga standardnog jezika. Također, pjesnički su transponirani glagoljski i biblijski tekstovi na hrvatskom crkvenoslavenskom jeziku. Stihovi ove pjesme puni su simbolike, različitih značenja, koji pred recipijenta stavljaju zadaću da ih odgoneta i dekodira. Pjesma je i na formalnom planu znakovita jer je svako narječje zastupljeno simetričnim brojem stihova i strofa koje počinju uvodnim stihom na hrvatskom crkvenoslavenskom jeziku. Treba istaknuti i da se kroz stihove i strofe niže akrostih s imenom i prezimenom osobe kojoj je pjesma napisana. *Pesan krepkoj žene* u cjelini je temeljena na biblijskoj simbolici koja se citatnom modalnošću i aluzivnom simbolikom u mozaiku intertekstualnih elemenata prefunkcionalizira u skladu sa zahtjevima vlastita teksta. Pjesma je prvotno objavljena u *Zborniku u čast Katicice Ivanišević* u izdanju Filozofskog fakulteta u Rijeci 2015., a napisana je iste godine u Lovranu – kako naglašava sama autorica – na blagdan Blažene Djevice Marije od Krunice.

Pesan krepkoj žene va merličeh od harvackega zajika

Ženu krêpku ače//Kto obrecêčet'

Krasna ti jesi meždju ženami!

I da neki da se za jubav,
sve ča va kuće imeje,
tisti bi na se zel ča ne biš ti.
Aš ti četiri kantuni va kuće držiš.

Trêsni zlati stvorim tebê,
štimat ćemo zidi kući tvoje
va besedah storenoj.
Od kamika j' beseda tvoja,
palaci do neba na njoj stoje.

Izlito olêj jest ime tvoje.
Ti poznaš pravicu i ča j' laž, grehota.
Siromahun daješ, dlani opiraš.
Se j' tvojo kako od vina slatkoća.

Cisarstouja nebeska ti zoveš.
Aš blažena j' žena ka se bojej Gospoda.
Va večneh prezideh njoj duša počiva.
Ti, dušo moja, trpiš, mučiš.

Anjelskije liki poznaš, jubiš.
I onisteh ča pesan duši kot petjari prose
nuteč jubav i tuge paklenske.
Merliči va verseh ti pleteš.
Miluju kot vino.
I zvir su vodi.
Dišeće, nebeske.

I, se ti krasna jesi!
Ti, prelublena draga golubica,
naše drago serce.
Sunčece, grej i za nas!
Tam, gde je vsakoga zla,
ni tvoja hiža.
Naj bude vekivečna Horvatov dedovina.

Videj, kako se tvojo naprvo gre.
Budi Bog hvaljen.
Pak naj bu ostalo vse
pred njegovem
thronušem svetem.
V dike vekovečne
horvatske domovine.

Ašće ne znaješi tebe, ti krasna jesi medju ženami,
Ti se ufaš v Boga vsamogučega
zverhu svega se ne burkaš.
Zakaj polag Božjeg dokončanja
tebe hoće miluvati.
Budi Bog z nami!

*Ne bojiš se ti, odjevena snagom i dostojanstvom.
Mudro zboriš, vrata svoja smjerno otvaraš.
Dok pobožna riječ,
počiva na tvojim usnama.*

*I muž tvoj, tebe hvali,
najvrsnija među vrsnima!
Sin tvoj sretnom te zove
podizuć' sinove svoje.
Rod pravih blagoslovit se!*

*Šćedra, milostiva i pravična si.
Jer, lažna je ljupkost, tašta ljepota.
I pravo je da te ljube!*

*Evo te, izdaleka donosiš kruh svoj.
Kao lađa iza Velih vrata.
A dolje, pod slavnom Tarsom:
Molju tebe, preslatki Gospodine Isukrste
da od svih pogibljih duša tijela
tvojeg milosrđa i milosti
mene službenicu tvoju Katarinu
sada i vazda osloboditi
dostojiš se!
Na srcu ti Gospi
zavjet od zlata.*

*Va pamet vičnuju budet pravednik.
A žalosne vijesti se ni pravedna žena ne boji.
Postojano joj je srce.
Pa se radosno nasmiješi danu budućem.
Nad kojim sjaji Očev sunčanik.*

*I neka je hvale djela njezina!
Koja učini plodom ruku svojih.*

Čineć' dobro, a ne zlo.
 Plod joj dajte ruku njezinih.
 Budi njoj vječna dika.
 Čutila primorski kamik i kuš Domovine.
 Va vik vika.

Prijevod i komentari:

- *Hrvatski crkvenoslavenski jezik:*

1. izvor: glagoljaški grafit u crkvi sv. Jurja u Lovranu – na freski s prizorom Kristove haljine pod stopalom prvoga vojnika – biblijski citat iz Staroga zavjeta – Mudre izreke – Pjesma o vrsnoj ženi (Izr 31, 10-11):

Ženu krêpku aće//Kto obrecêčet'//Ot kra(i)nih idalečnih//Stran'//C(ê)na ee upvaet//Na nu srce mužae i riz//ami – Tko će naći ženu vrsnu? Više vrijedi ona nego biserje. Muževoljevo se srce uzda u nju. I blagom neće oskudijevati.

2. izvor: *Pjesma nad pjesmama* u glagoljskom humskom brevijaru:

Pravadni ubo pače mnogo ljubet te - Pravo je da te ljube.

Krasna ti jesi međđu ženami - O, najljepša među ženama!

Trêсни zlati stvorim tebe - Učinit ćemo za tebe zlatne naušnice.

Izlito olêj jest ime tvoje - Ulje razlito ime je tvoje.

I, se ti krasna jesi - I, gle kako si lijepa!

Ašće ne znaješ tebe, ti krasna jesi među ženami - Ako ne znaš, o najljepša među ženama.

3. izvor: iz glagoljaškog liturgijskog pjevanja u Omišlju (Krk)

a) *Vaznesena bist (Uznesena bijaše) – Vaznesena bist sveta Bogorodica, nad liki anjelskije, v nebeska cisarstvuja:* starocrkvena glagoljaška antifona / pripjev – verzikul – pjeva se na blagdan Velike Gospe:

Cisarstvuja nebeska - Kraljevstva nebeska.

Anjelskije liki - Anđeoska bića (anđeli).

b) *Blažen muž boje se Gospoda (Blago čovjeku koji se boji Gospodina) – psalam 112 (111):*

Šćedra, milostiva i pravična si: milostiv i šćedar i pravedan; milosrdna, milostiva i pravična.

Va pamet vičnuju budet pravednik – U vječnome će spomenu biti pravednik.

Rod pravih blagoslovit se – Na pravednu će pokoljenju počivati blagoslov.

Va vik vika i pravda jago prebivajet va vik vika – Njegova pravednost ostaje dovijeka.

- *Kajkavski jezik, ovdje iz izvora koji slijede ideje ozaljskoga književnoga kruga:*

1. izvor: Oproštajno pismo Petra Zrinskog Ani Katarini Zrinskoj

2. izvor: Katarina Frankopan Zrinski: *Hortulus animae (Raj duše)*, molitva sv. Augustinu, završni zaziv.

- *Hrvatski standardni (književni) jezik:*

1. izvor: Pjesma o vrsnoj ženi, Izr 31, 10-31, Biblija, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2001.

- *Čakavski ekavski (liburnijski) dijalekt:*

pesan – pjesma; merličić – čipka, vez; imeje – ima; tisti – taj; kantuni – kutovi; štimat – poštovati; jubiš – ljubiš; petjari – prosjaci; videj – vidi; naprvo – naprijed; gre – ide; čutila – osjećala; kamik – kamen; kuš – kadulja.

Za pjesmu *Teštamenat kaštelana Mate Maršanića Gržina gospodarici grobniškoga kaštela Katarini Zrinskoj* Jurdana je dobila prvu nagradu na Natječaju za najbolju pjesmu na čakavščini *Ča nad Kvarneron* 2015. godine, koji organizira Katedra Čakavskog sabora Grobnišćine. U obrazloženju prosudbenog povjerenstva o pjesmi je među ostalim izrečeno: „Prvonagrađena pjesma bitno se izdvaja od ostalih i poetičkim postupcima i sviješću o njima. Pjesma intertekstualno pregovara s tekstom arhivske građe iz grobničke povijesti. Autorica pritom svoj tekst vrlo precizno i jezikom i grafičkom oblikuje u jeziku i pismu prozvanog vremena i mjesta, ali i uvjerljivim nijansiranim oblikovanjem iskaza svog lirskog subjekta. Pritom taj poduhvat s jedne strane asocira mogućnost veze s drugim takvim postupcima u korpusu hrvatske lirike, a s druge strane izmiče prvopoglednom prepoznavanju.“ Pjesma je izvorno objavljena u 24. knjizi *Grobničkoga zbornika* 2016. godine.

**Teštamenat kaštelana Mate Maršanića Gržina
gospodarici grobniškoga kaštela Katarini Zrinskoj**

Az
Mate, sin Grgurov
zvan
Gržin
officialis supra salem
Bogu vsemogućemu
sercem i mišlju
i vsim vernim i pobožnim Presvetoga Trojstva
dajen na znanji

komu j'
Gospodin Petar Zrinski Vikovični
grof od Zrinja
Cesarove i Kraljeve Svitlosti
1664. leta od poroda Isusova
meseca oktobra
dan osmi
udelil
hartu

va koj je zapisal
da san slobodan čovik
grobniški

i zakjel se da
ovim našim otvorenim Listom
vsim
koimse dostoji,
i koimbi ovo
nutarnje dugovanje
pristojati moglo
kako dodje pred Nas,

da j'
naš veran Sluga
az
Mate.

Zato vidivši Mi vridnost i vernu Službu
zgora imenovanoga Sluge Našega
Mateja Maršanića
skom je on Nas vsagda verno služil
slobodna činimo njega.

Takajše slobodna činimo njega,
blažen muž bojej se Gospoda - va zapovidih jegu vazločet zilo
i njegove ostanke, i ostankov ostanke,
silno na zemlji budet sime jegu - rod pravih blagoslovit se.

Napridak plaćati bi imal
bira libru
od drugoga vinograda v Iloviku.

*Va kih sinove matere mojeje
obrêtu me straž o vinogradê;
vinograda mojega ne shranih.*

I da u tomu Naš ostanak
li kigodar drugi
kimse dostojalo bude
nimaju bantuvati njega,
njegov ostanak.

Az, Matij, sin Grgurov,
čigovi su ostanki ostanak
imeli
kus mirišća na Gradskom zidu
i kimi j'
1686. leta narođenja Isusova
va Grobniku
popisana štima
kucha u Gradu
prostimana za usim sega skrouom
y zidi
peridna i prostimana.

V Kuchi veloi nahodi se
stol sagan vridan
banka zaklopom
platna falata
stolicha
banchiche
kopanijcha
resetto i sito.

Policze
na policzah taniurov drivenih.
Zdele drivene,
zdele maiolichne
taniurov maiolicha
solnichna midena
tinta zemliana
zmul staklen.

Va drugoi kamari
polak the stol
u niem skatule.
Vaga za zlato.
Postelia stramachon slaunichun za usin chaie ni.
Rucsnik utirach
kapa ú koiSe spaua
lancun
tauaiol.

Na kuhini smura
kony na kom derua gore
kabel.
Czura komostrena.

V konobi
bachau
mastelacz,
lakomicsa alli lij z obruchi zelesnimi,
brenta stara,
barilcza za ulij,
barilicza za ochiat.

Tako vrhu ovoga našega nesrićnoga odlučjenja,
ponizno,
mi, sluga Matej,
prosimo našu milostivu gospoju zemaljsku,
Katarinu
da bi imeli milosrdja s nami na takov dan,
i z okom od milosrdja pogledat dostojali bi se,
i da nam i našim dojučim podilit bi obilato milosti
da mogli bi ga zaslužít gospodi nebeskoj,
a jednoj i drugoj sigdar bit verni.

Pak duhovno i telesno va podložnosti srca prosimo
zazivamo sada va pomoć Presveto Trojstvo,
odlučujemo i trdimo za se
va vek i pred Bogom i pred ljudi
da nismo zeli šolad
delajuć vridno
va službi
grobniške gospoštije.

Az, Katarina
oslobodi mene, Gospodine, molju te,
službenicu tvoju!
Llice gospodinovo,
telo gospodinovo,
karv gospodina našega Isukarsta
budi meni Katarini Grišnici
moć i kripost,
zaslon i branba i utišenje
duše moje
i tela moga.

Pak tebi,
po meni
grof Frankopan Katarini gospodina grofa Petra Zrinskoga,
verni sluga Mateju,
i
vsega hervatckoga i slovinskoga orsaga
gospodi i poglavitim ljudem obojega spola
vsake verste
i fele
dobrim kerščenikom:
ni za drugo navom svitu
človik stvoren od ruk Boga.
Kad mu dušu plemenitu
da srid raja zemaljskoga,

neg da ovdi tako hodi,
tako živi i putuje,
da se v smerti prav nahodi
i da v nebu gospoduje.

I zato, az, Katarina, nedostojna službenica
tebe prosin,
Mateju, slugo
službenicu svoju
ništar drugo ne prosi
nego da se človik kako u jedno duhovno zrcalo nagljeda
i Boga moli,
svece saziva,
sebi i bližnjemu
dušno zveličenje zadobiva.

A
premišljajuć se
vnogokrat,
uvidih
da se
skoro zmeda svega svita jezikov
najmanje hervatckoga
ovo doba štampanih knjig
nahodi,
pače i one,
koje nigda bihu po pobožnih
i Bogu boječnih ljudi včinjene
i
štampane,
veče se zatiraju
i malo kadi nahode.

To včiniše grihi težki
koji krivem putem vode.

Zač Bog stвори vnoqe staze,
vnoqe pute i načine,
neg da po njih ljudi plaze
do nebeske domovine.

Nit se more v raj nebeski,
prez pastira i vojvode.

Pokle ča smo čuli
Gospoju svoju,
grobniškoga kaštela
gospodaricu
i
od milosardja
besedu
njihovu,
na kolenih
molju az,
verni sluga Mate,
da bi u ov dan s nami sveto imeli bi ustrpljenje.

Pak
vruće
vsemogućega molimo Boga
da svojim očinskim ne zapušća nas providjenjem,
i po molenju B. D. Marije i vsih svetih,
i po naših dobrih delih,
milost Isusa Krsta
i mir
neka pribiva vazda medju nami
i našim dođućim porodom.

I da ovdika,
pod ovin kaštelon

grobniškin
 va trsju i slivah
 ilovičkin
 vavik
 kigodar
 da se najde
 od mojih
 ostanki i ostankov ostanak
 hervatcki
 va vik vika
 poveda,
 moli
 i
 piše.

Preporučam i izruchujen DuSu moju stvoritelju momu,
 telo moje materi zemlji od koje jesam priSal.

Amen.

Izvori:

1. Irvin Lukežić, *Plemićka obitelj Maršanić*, Grobnički zbornik, god. 9, br. 7, Katedra Čakavskog sabora Grobnišćine, gl. ur. Irvin Lukežić, str. 261-282.

Premda je proglašen grobničkim slobodnjakom, Mate Maršanić stariji kasnije će biti povezan s jednom neobičnom aferom. O tome čitamo kod Andrije Račkog: „Čestita gospođa Katarina Zrinski morala se pozabaviti s jednom prljavom aferom, kojoj je protagonist žitelj grobnički Mato Maršanić. Pošto se radi o nepravilnom baratanju s gospoštijskim novcem, zbog čega je Mato bio okrivljen, mogli bi zaključiti, da je taj bio satnik, kaštelan ili moguće porkulab grobničke gospoštije. Ti su naime zvaničnici bili ovlašteni, da utjerivaju dažbine. Maršanić je bio optužen sa utaje, no ga je Katarina proglasila nevinim. Međutim ga je guverner Vinodola opat Toile dao uapsiti pa su ga strpali u aps u Kraljevici. Mato piše iz zatvora kneginji pismo, u kojem napada opata, koji ga je bez razloga uapsio te mu silom oteo razrješnicu, kojom ga je Katarina oslobodila svake krivice. Sada Maršanić moli neka mu se izda nova razrješnica ili, kako se tamo piše, ‘deliberacija’. Spominju se tamo i neki gospoštijski računi iz godina 1657. i 1658. Katarina uvažila je Maršanićev rekurs te naložila, neka mu se vrati sloboda. To se desilo godine 1669. ili 1670.“

Ondje i:

a) *Slobodnjački list grofa Petra Zrinskog Mati Maršaniću Grgurovu*, Bakar, 8. listopada 1664. godine (Državni arhiv u Rijeci, Zbirka darovnica i povelja).

b) *Popis zaplijenjene imovine u Grobniku i okolici kneza Matija Maršanića mlađega*, nekada-

šnjega oficijala u Brodu na Kupi, iz 1686. godine (Arhiv Hrvatske u Zagrebu, Fond Zrinskih i Frankopana, kut. 2).

c) *Oporuka kneza Bartola Maršanića iz Drastina*, Grobnik, 22. travnja 1822. godine, te dio-bno pismo njegovih nasljednika iz 1819. i 1825. godine (Arhiv Hrvatske Zagreb, Spisi vlastelinstva Ozalj, Protokoli vlastelinstva Grobnik).

2. *Pjesma nad pjesmama* u glagoljskom humskom brevijaru.

3. *Blažen muž boje se Gospoda (Blago čovjeku koji se boji Gospodina)*: psalam 112 (111) iz glagoljaškog liturgijskog pjevanja u Omišlju (Krk).

4. Ana Katarina Frankopan Zrinski (1525. - 1562.), *Hortulus animae (Raj duše)*.

5. Ana Katarina Frankopan Zrinski (1625. - 1673.), *Putni tovaruš*.

6. *Zavjetni listovi Župe Grobnik: Zavjetni listi* (ovdje korišteni iz 1722. i 1830.), Župa sv. Filipa i Jakova, Grad Grobnik, 13. rujna 2004., Katedra Čakavskog sabora Grobnišćine, Odbor za obilježavanje 900 godina župe sv. Filipa i Jakova - Grad Grobnik, urednica: dr. sc. Iva Lukežić.

Treća pjesma *Vaznesena bist* (*Uznesena bijaše*) pjesnička je transpozicija starocrkvene glagoljaške antifone / pripjeva – verzikula *Vaznesena bist sveta Bogorodica, nad liki anjelskije, v nebeska cisarstvuja* iz Omišlja, a koji se pjeva na blagdan Velike Gospe. Pjesma je 2015. godine odabrana za objavljivanje u zborniku *Došiel bum v Bistricu XVII*. recitala duhovno-refleksivne poezije u Mariji Bistrici.

Vaznesena bist

Divojka

divojčica lepa žena

mat

moja dobra sena

nad liki anjelskije v nebeska

cisarstvuja

jubav sveta bist

vaznesena

Četvrta pjesma *Bodulski credo* najnovija je pjesma Vjekoslave Jurdane. U njoj autorica, temeljno potaknuta zapisom *Bodulsko vjerovanje*, a kolažirajući motive pojedinih otočnih pjesnika kao i povijesne dokumente, (po)etički rekonstruira specifičan način (otočnoga) pjesnikovanja kao način življenja temeljnih vrijednosti – vjere u Boga. Pjesma je nagrađena drugom nagradom na Natječaju za najbolju pjesmu na čakavščini *Ča nad Kvarneron* 2016. godine.

Bodulski credo

crede ut intelligas; intellige ut credas
(Guštin, komu neka Gospodin Bog daruje svit vični)

Verujen,
ergo san,
u Boga Oca
onipotenta,
budi blagoslovjeno ime Gospodnje,
ko je storil nebo
i carnu žemlju,
zemju černicu.

Neka nas milosrje Božje podari i z rosu nebesku
i hranu poetsku.

Tolle, lege
zemi, čtij
se e pisъъ
svet Guštin
antiko medigo
i urdin.

Kakono s(ve)ti Eronim
dika naša

Dalmatin;
Parce mihi, Domine,
quia Dalmata sum,
i pošten'je
Hrvatini

za koga an'jeli
počaše
moliti
da veće ne će
segasvitnje knjige
štiti.
Jer nemaju krstjane
čašu d'javolovu
piti.

Erbo knjige prez umića ne moru
s svetimi psalmi,
s van'jeljem
i pištulami
stati.
Slava Otcu Bogu od koga prihodi vsaki
dobar dar,
scijeniti,
satvoriti.

Segvitati.

I, zacić otca našega pjesnivca, dičnoga Pecinića,
s kolicim redom,
s moćju i razumom,
svaka stvoren'ja Božja
jesu narejena,
s umiljenim poklonom i dvornim pozdravljenjem,
va njegovih ladvah

versi
začinjati.

To je zaklad
vse
meštrije
našeh meštri
z Bodulije,
ve,
šuštance,
likarije,
gracije Božje
spicjarije.

Daže,
credo et in Isusića Kristuša,
ki je divental po Svetome Špiritu
bušni križ Mu i prostri se,
unikega šinjora našega,
odi čište šerve božje
Děvi Marije.

Kega su kampanjali
inpicali,
inkatenali,
šakatali,

pikali,
tofali,

zfuštrali
i cupali.

Deštrigali,
karonjali,

koporili,
osvadili

i hulili.

Odvaržili,
poplinili,

zveštivali.

I pejali,
nakargali,

izmuštrali,
sprepejali,

presudili,
kaštigali.

Križ pribili,
inpjantali.

Pak
va rakvu
položili
i
tonbali.

Je tretu žurnadu od mertvih –
škampal
va pravu ruku
Oca Boga
onipotenta
šal
bo ne more

svitlost
zajedno s tamnostju
stat.

Perke
za živi
i za mertvi
će doć
sudit
od mrtva živa stvorit,
budi Bog s nami.

I za vazda gre vrime.
Omnija šua tempora abent.

Zatoj ne čekaj zadnji hip,
blagoslovjeno milosrje Božje
ko nan je
najposlidnije vrime
darovalo.

Ča od dar Božjih
moreš
vse provaj,
vse kušaj.

Ko rabi čagoder
pridat,
a ti
pridaj.

Aš živ je naš Bodul
i vavik je prerano umrit.
Jur je već kesno
ma nikad za jubit.

Blagoslovljeno budi.

Ča je čovik i ča je pisnik, Bože moj!?
Život njigov? – Radost i bol!

Pak ako nećemo,
u djavljivoj zamčici
kakono riba u mrižah,
upleteni biti

sa svojim križima
za križem je
hoditi

kroz crikve, poja, mista, žala,
kroz noć od muke
i težine

svet život
činiti
od jutra do noći
postiti

slih naš
oči moje
odvratiti

od
taščine.

Pokoli i va svetoga Špirita
verujen,
Šinjora vifikanta,
od koga prihodi vsaki dobar dar,

jak jelin trudahan
dobrih i svetih riči
san željahan,
odpušćenja pekati
i život, deliti
kada će saki
pametju našom
uziti
gorika
do Stvorca
ne privriditi.

Svarhu svega
Njemu
ugoditi.

Od kega,
budi čast i dika,
biti fortunan.

Pak bratiji
škribanija
spijevac spijevcu
kunpanija.

Spijevcu pjesan
Bodulija.

Pisniciman
vsa
kraina.

Koži šia.

Inspirirano:

- Tekstom *Bodulsko vjerovanje* koji je, prema prof. dr. Kniewaldu, prepisao u senjskom konviktu „Ožegovićianum“ 1920. godine, tada kao đak dr. ing. S. Frančišković; *Bašćanskom pločom* (oko 1100. godine); *Plominskim natpisom* (11. stoljeće); pseudotekstologijom *Gaštronomija grišnoga fra Karla z Dubašnice* Branka Fučića; stihovima Pere Ljubića (Hvar), Nikole Kraljića (Krk), Nikice Uglešića (Dugi otok).
- Knjigom *The Glory and Fame / Dike ter hvaljen'ja: Croatian Renaissance Reader / Hrvatska renesansna čitanka* Vladimira Bubrina i Vinka Grubišića (objavljena u New Yorku 2015.), a ondje tekstom *Legenda Aurea: Iz života svetoga Jeronima, poslanicom Počtovanoj gospođi Katarini Obirtića, kaluerici reda Svetog Benedata Marko Pecinić s umiljenim poklonom i dvornim pozdravljenjem piše Marka Marulića, pjesmom Ljub'me dušice mladahna nepoznatog pjesnika* (15. stoljeće) te *Rječnikom / Vocabulary* u toj knjizi.
- Likom i djelom sv. Augustina.